

П. Що трѣбува да правимъ и ный за да ся явимъ въ славѣ, когато Христось, животъ-тъ нашъ ся яви?

О. Трѣбува да търсимъ “горно-то, дѣто Христось сѣднѣ отъ десно на Бога,” и да мыслимъ “за горно-то, а не за земно-то.” Кол. 3; 1-4.

П. Що ся учимъ отъ славно-то явленіе на Моисея и Илія?

О. Учимъ ся: 1) Че души-ты на добры-ти челоувѣцы подиръ смърть тѣ и прѣди страшный сѣдъ сѣ въ славѣ; 2) Че Ветхозавѣни-ти святіи, *прѣди* въскресеніе-то Христово, не бѣхъ въ ада както пѣкои криво мыслятъ, но въ рай и въ славѣ.

П. Що можемъ да ся научимъ отъ честь-тѣ и славѣ-тѣ Иисусовѣ на прѣображеніе-то му?

О. Можемъ да ся научимъ че онія които сѣ непочитаеми и прѣзрѣни между челоувѣцы-ты, могатъ да бѣдѣтъ най почитаеми и възлюбленни отъ Бога. Христось бѣше челоувѣкъ оскърбенъ и прѣзрѣнъ отъ голѣмцы-ты на тоя свѣтъ, но пріе най голѣмѣ почесть и славѣ отъ Бога. Така сега може бы най любезни-ти и драгы-ти на Бога да ся намиратъ между най бедны-ты, оскърбенны-ты и прѣзрѣны-ты. Богъ не сѣди както челоувѣци-ти.

П. За какво ся разговаряхъ Моисей и Илія?

О. Говоряхъ за смърть-тѣ му, която имаше той да испълни въ Іерусалимѣ. Лук. 9; 31.

П. Какво вліяніе трѣбуваше да има такъвъ разговоръ върхъ ученицы-ты?